

JUKKA KUOPPAMÄKI
Kurkilaura

NUOTTIVIIHKO

Kurkiaura

Jukka Kuoppamäki
Koln, 22.10.2016

F C Dm C Bb

1. Niin kaukaa tie tänne johti
2. Ja vaikka maailma muuttui,
3. Niin monta aikoo ja maata
4. Mä astuin elämän virtaan,

Dm A7 Bb F

(1) niin paljon on edes-sain, silti tunnen, että vie-lä näin jatkuu mun elä-
(2) ja aina uusi on tie, niin mä tiedän, että aina miki kaiken lahjaksi
(3) sain kokea matkal-lain, ummān-taa en' silti saata
(4) ja annan sen kuljet-taa. Mutta kerran tēni päässä

C 2. Dm C7 Gm C7

māin se eteenpäin mua vie. Mājoka auringonhousun
sain. sen sydāmen taju-aa.

F Bb Gm C7 F

tunnen mua kutsuvan, tuulen kuiskaavan kuulen, mua seuraat-han,

F7 Bb C7 F Bb

Kun kurkiauran nāän kaukaa, niin se mua muistuttaa,

Gm C7 F

kaukokaipunta koskaan saa et unohtaa.

Gm C7 F 2. Bb C

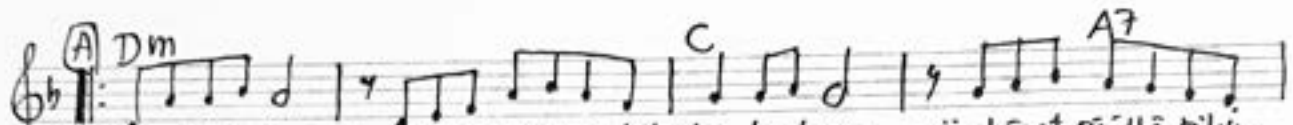
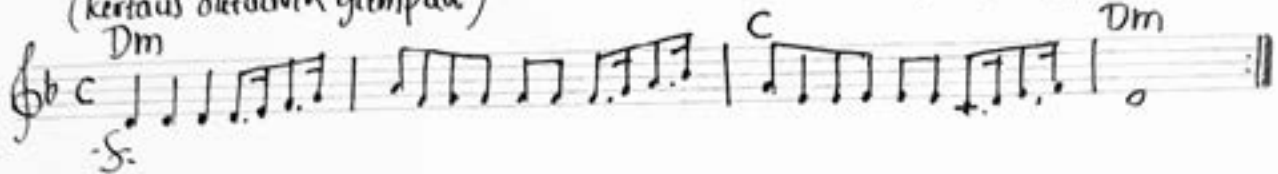
F Bb Gm C7 F

kaukokaipunta koskaan saa et unohtaa.

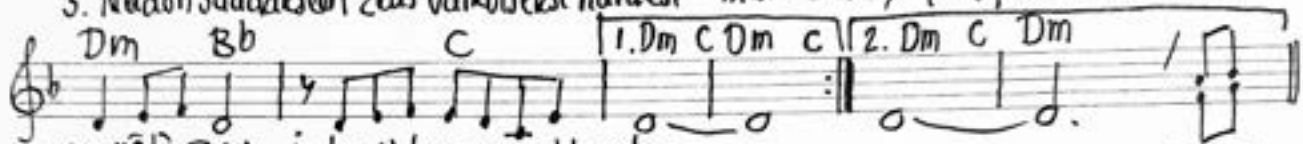
Eurooppa

Jukka Kuoppamäki
Dortmund, 18.1.2004

S.
(kertaus oktaavia ylemmää)
Dm

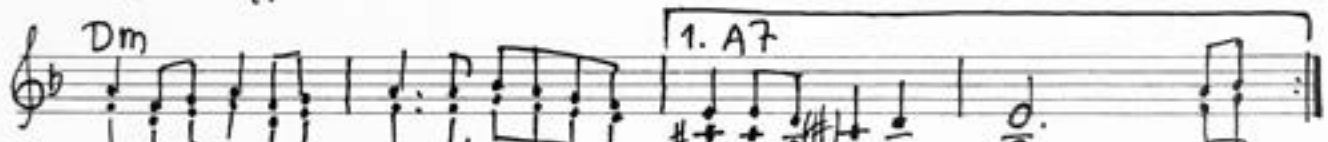
1. Tytär kuninkaan kun meren rantaan lähestyi laulaen, niin hänet pöältä pilvi-
2. Ranta hiekalle kun tytär lauki viittansa valkoisten, niin lailla Afroditen
3. Neidon saadaksen Zeus valkoiseksi häräksi muuntautui, ja tytön antoi kiive-

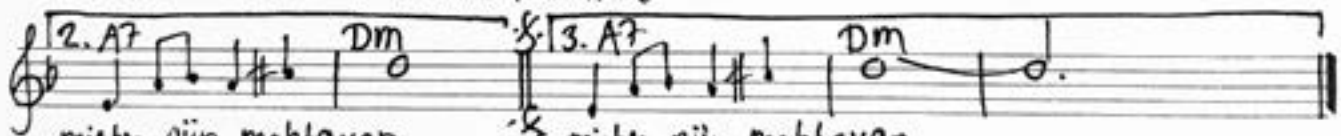
en näki Zeus ja tunsi kuumaa rakkauden. sen. Euroop-
han aaltoihin ui välimeren sini- ui
tä selkäänsä ja kansiaan meren yli

pa, Eurooppa iha-na, on nimi huulilla jokaisen sointuva ken kohtas neito-
pa, Eurooppa iha-na, on lapsiaalto-ten sinisten naurava, ken ranta hiekal-

sen sulaisen, nauravan, ja kuulla laulun sai luokseen kutsu-van- Euroop-
la oikusta sattuman sai omaksensa

miehen niin mahtavan. miehen niin mahtavan.

4. Sirtä nimen sai tus manner tulevaisuuden mahtava
kun härän selkään istahti prinsessa tus itämaiden hurmaava.

KARIBIA

Jukka Kuoppamäki
Joensuu, 8.12.2013

Minä uneksin aurin-gasta, palmurannoista Karibi-
Näen aavalla valko-purteen hiljaa keinuvan saaria

ah, minä uneksin kuutamasta yllä aavan kimalta-
päin, missä valkoiset hiekkarannat kookseen houkuttaa mun sydän-

van, minä uneksin musii-kista, joka iltaisin rannoilla
tain, ja mä sukellan siniseen mereen, jonka aallot mua hyväir-

sai, sydä-miin tuoda ilon ja onnense voi (annun tuoda
lee, rakkallein kookos-maidasta juoman mä teen (mäh juoman

vo-oi.) Kun päivä meren laskee, näillä saarilla soitto sai
tee-ään.) mereen laskee, meille koittaa etelän yö

saarilla soitto so- oi) ja rummut tanssiin kutsun, niin en
koittaa etelän yö- ö) niin silmät säihkyä ja nauraa, meille

paikallein jäädä mä voi, (en jäädä mä vo- oi). Kun päivä
annesta sydämet lyö (annesta sydämet ly-

-y- ö), ja koittaa yö. *fine*

2. Näen

Äidinkieli, isänmaa

Jukka Kuoppamäki
Helsinki, 7.12.2017

1. On
2. Täön

mulla äidinkieli, se painunut on tajuntaan, kun äitini mulle lauloi uneen
kalliin synnyinmaani mä lahjana sain isiltäin, he raivasi meille pellot, kodit

lastansa tuutiessaan. Ja äidin silmät kauniit kuin taivas tuo on sinisin, niin
turvalliset pystyttäin, ja kaiken meille näytti, min tarvitsee Suomessa mies, kun

hellästi lastansa katsoi, vei onnellisiin uniin. ÄIDIN-KIELI, ISÄNMAA, joka
lapsuuden aikoja muistan, niin lämmin ol' mun kotilies. " " " " "

lahjaksi ne saa, aina onnellisna voi hän vael- ta. "ÄIDIN-"

KIELI, ISÄNMAA, joka saa ne omistaa, koti- maatansa hän aina rakastaa.

2. Dm

3x

Me teimme historiaa

Jukka Kuoppamäki
Köln, 19.3.2019

Intro ja välisointu

aa, ja saimme elää unelmaa, se säilyy aikojen taa,
ei sitä voi unoh-taa, me teimme histori-aa,
se meistä muistuttaa, me saimme kokea sen tuon ajan ihmeelli-
sen.
1. Kun valot syttyy ylle näyttämön, ja katsomassa pime-nee,
2. Ei hetket katoa nuo milloinkaan, et niitä unohtaa sä voi,
sä tunnet jännityksen kasvavan, ja pulssisi sun tihe-nee.
ne palaa mieleen aina uudestaan, kun laulut vanhat jossain soi.
sä astut eteen joukon oottavan, ja orkesteri aloit-taa,
Nuo hetket yhä meitä yhdistää, ne onnen päivät mieleen tuo,
ja tunnet hetkesi nyt koittavan, kun musiikki sut valloittaa.
ei saata vuodet niitä himmentää, ne yhä vielä palaa luo-
tuon ajan ihmeelli-sen.

Jukka Kuoppamäki
Göteborg, 2.12.2018

Suomalainen Ruotsissa

(Tasitorina)

Intro Em A7 D Em F#7 Hm

(Tempo: 4 tahtia : 10 sek.)

1. Hän lähti

A1. F#7 F#7 Hm G A7 D

1. Tornion laaksasta aukaisi silmäillen kohti etelää siinä tarinaa, missä töitä etsimään, uutta elämää, kun hän nuoret on menneet lehden taa, siinä

Em Hm G F#7 1. Hm

bussia ootellessa tyttönen lehdestä lehden ostaen katsoi kujeillen, ja hän ties, itselleen maahan istui penkille sitä tutki-en. Hän lehden

2. Hm H7 B Em A7 D Em F#7

sen. Suomalainen Ruotsissa etsimässä elämänsä onne-

Hm Em A7 D Em F#7

-a. Suomalainen Ruotsissa, joskus täytyy kauempaakin hake-

Hm A2. F#7 F#7 Hm G A7

-a. 2. Tuo tyttö Karjalan maan siellä kysyi ihmeissään miksi mies räpyttelee silmi-
toisensa sai, onne-akin totta kai, syntyi tyttäret siellä aikoi-

D Em Hm G F#7

ään. Se on niin, sanoi hän, hitsa-tessa tiedäthän, silmään saattaaopi saada kipi-
naan. Monta Sirpaa ja Penttiä kantaa Ruotsinmaa, jotka huomista siellä raken-

1. Hm 2. Hm H7 B2. Em A7 D

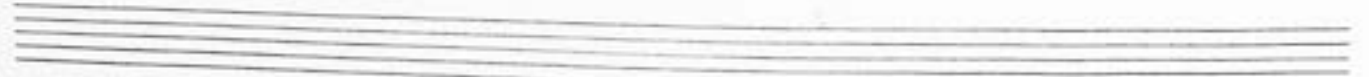
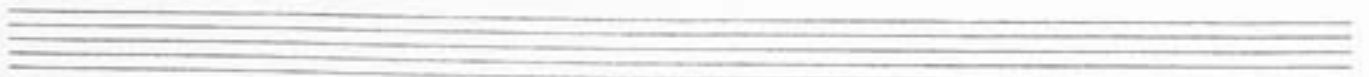
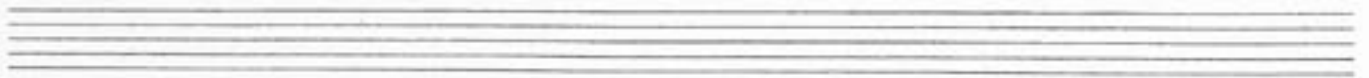
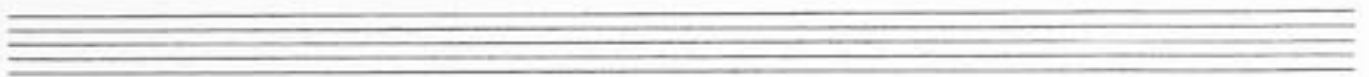
nän. He siellä taa. Suomalainen Ruotsissa etsi-

Em F#7 Hm Em A7 D
mässä elämänsä onne- a. Suoma- lainen Ruotsis- sa, jaskus

Em F#7 Hm rit. G A7 A7 D
täytyy kauempaakin hakea. Onnen siellä sä saat missä toisen kanssa joat hetket

Em C#7 F# Em
elämäsi kaikki onnek- kaat. Missä sydämesi on, sieltä

Hm F#7 G Em F#7 Hm
löydät kohtalon joka sua varten suunniteltu on.

3x alusta Intro ja välisoitto **Jthaka**

Jukka Kuoppamäki
Köln, 27.3.2014

kaa!

1. O^o
2. Sitten

meren keskellä saari, ja se Jthakan saari on, siellä
juhlat vietettiin viimein, kuka herraksi taloon jää, turhaan

sadasta miestä kotiin ootti puoliso onne- ton. Hän
koetti kasinot jouta merten sankarin jännit- tää. Silloin

kangasta kutoi päivän ja öisin taas purki sen, siten
nurkasta nousi vanhus, anta- kaa myyjä mun yrit- tään, ja hän

viivyttää päätöstä koiffi kasi- joitten hän korskeiden,
vluhuen lähettä puolet, joilta turvaan ei kukaan Eb jää.

Keula kohti Jtha- kaa, siellä odot- taa,

saari onnellis- ten alla tähti- en.

Tuuli ainä meidät kauemmas kuljetti pois luota kotiranto- jen,

keula kohti Jtha- kaa, tuulet ohjat-

Cm Bb Cm

Äiti maa

Jukka Kuoppamäki
Kälviä, 4.2.2016

Pelastetaan tämä maa, maa, pelastetaan tämä maa, sillä taista saman-
eihän äitiänsä
laista kukaan
ihminen ei enää saa. Pelastetaan tämä
tahdo satut-
taa. 1. säästetään luonto-
a, ei sitä tuho-
2. Käytetään järke-
ä, ei sovi särke-
ta,
a eikä pilota il-
maa, eikä joki-
a. se on niin tärke-
ä.
me suojellaan merta,
sulle ravinnon antaa,
se meidän kehtomme on,
sua hoi-
va-
ten,
kaiken elämän alku,
sua povella kantaa,
aarre mittaama-
ton.
kautta ai-
ko-
jen.
Ai-ti maa,
äi-ti maa
äi-ti
maa
meitä rakas-
taa. Ai-ti maa,
meitä rakas-
taa. Fine
2. Käytetään järke-
ä. Lopussa
Äiti maa 4 x
= 2 x [C]

Matkamiehen virsi

Zukka Kuoppamäki
Meriniemi 18.7.2002

1. Kun alkamaan käyt nyt sä viimeistä matkaa; saat elämää toisella
 elämä kauni, mut kauniimpi taivas, siel päätyysun maalliset
 puolella jatkoo Nyt taaksesi myrskyt elämän jää, on touonneet
 kipua ja vaivat, kun uudelleen synnyt valoon sä vaan, ei mikään voi
 taistelat mailet nää. Vain rauhaa taivainen kirkkaus suo kun
 olla nyt ennallaan.
 pääset sä lepoon rakkoitte luo. Vain luo. 2. On

3. Me tiedämme sen, että jokainen maista
 sun laillasi seuraan viel saa enkeleista.
 Me kohtaamme sillein näin uudestaan
 kun portille taivaan tuut oattamaan.

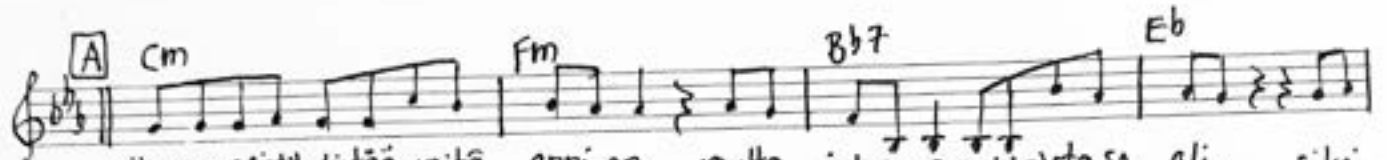
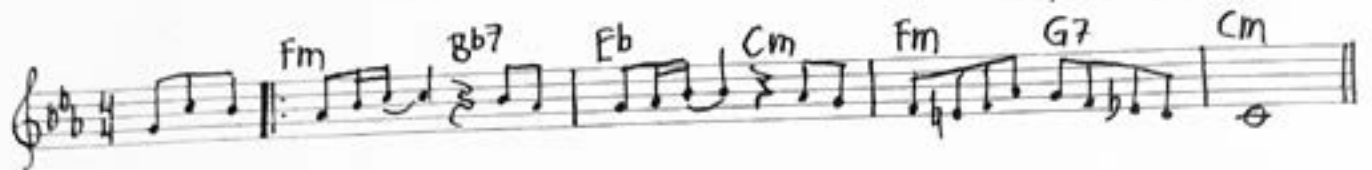
Vain rauhaa taivainen kirkkaus suo
 kun pääsemme lepoon rakkoitten luo.

4. Siis salli nyt hetkeksi hyvästit heittä,
 sun maallisen majasi multa, kun peittää.
 sä valoon kun itse nousta näin saat,
 on eessäsi ihanat onnen maat.

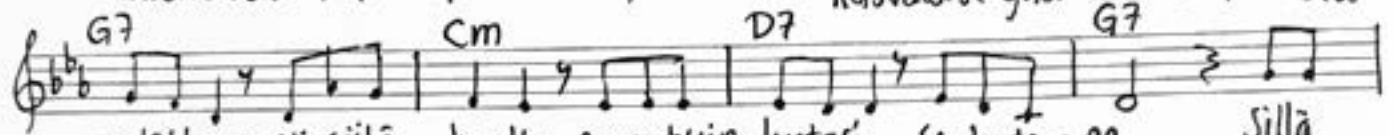
5. Nyt kiitos vain kaikesta minkä me koimme,
 sen kerralla toisella korjata voimme.
 Ja anteeksi anna virheeni mun,
 ne mieltä jos pahotti turhaan sun.

Harva meistä tietää

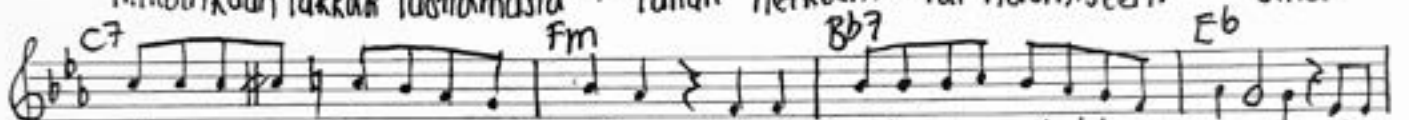
Jukka Kuoppamäki
Köln, 27.4.2020

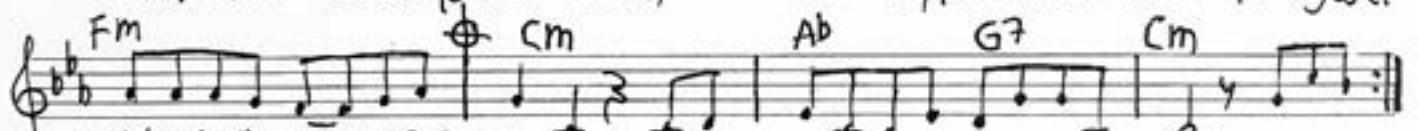
1. Harva meistä tietää mitä onni on, mutta jokainen mitalistase oli, siksi
2. Pidä siis sä onnestasi kiinni, ole kiitollinen siitä mitä sait, Onni
4. Heivaa sitä niinkuin pientä lasta, että kasvaisise yhä edel- leen, älä

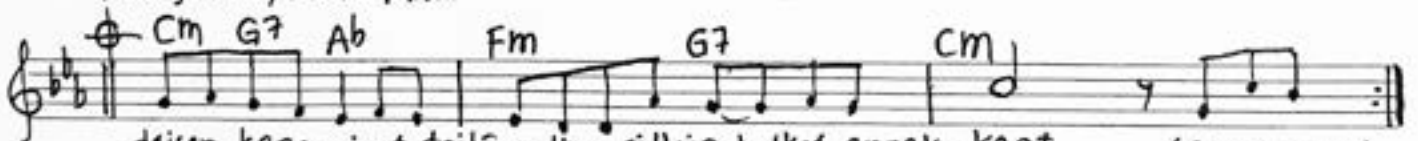
pidäthän sä siitä huolta ennenkuin luotasi se kato- aa. Sillä
ihmisen on lahja kallein y elä- mässäsi sä mitä hait. Sillä
milloinkaan lakkaa luottamasta y tähän hetkeen, tai huomiseen. Sillä

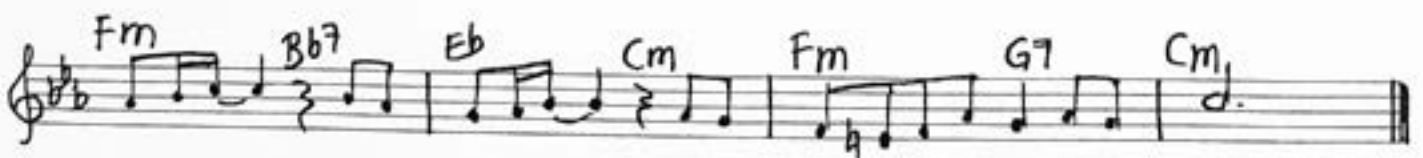
eliseen ei kukaan meistä pääse, kun se ohitsemme vilautanut on, Siksi
elämä voi olla yhtä juhloa, kun sä varistett onneasi tuhlaa kun sä
elämä voi kaiken jälleen ottaa, minkä antoi, jos se huomioton jää. Jaset

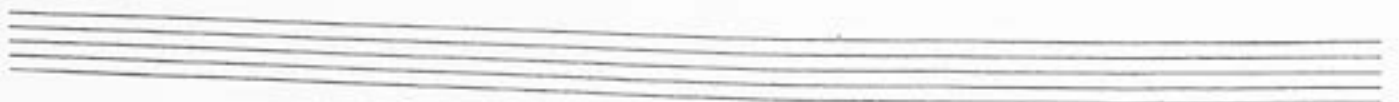
mieleesi sä paina tämä neuvo, jonka antoi meille voima kahtalon.
tilaisuuden saat, onnen
ttennyt sitä, kuule mitä

toisen kanssa jaat, teitä oottaa silloin hetket onnek- kaat (3. ork.-soolo)
kertoo laulutää, kahden onni silloin on elä- mää!

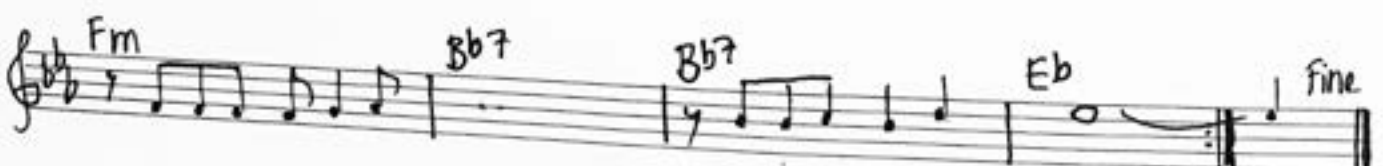
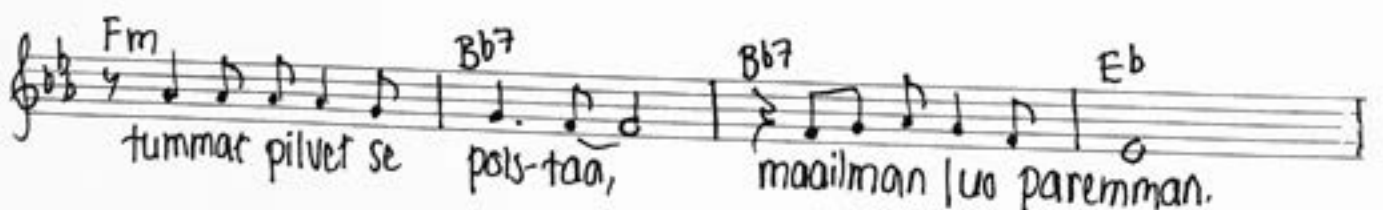
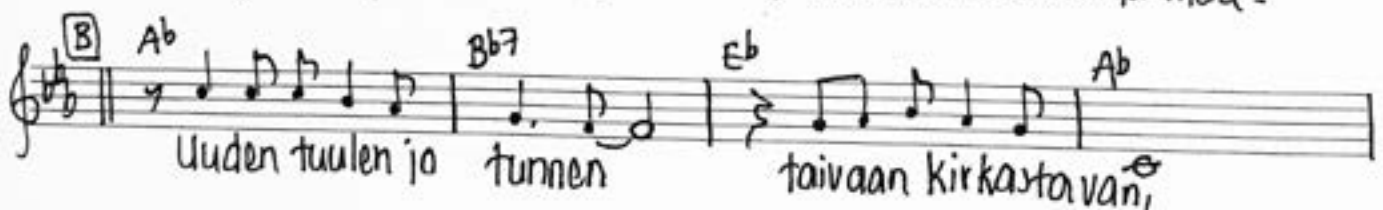
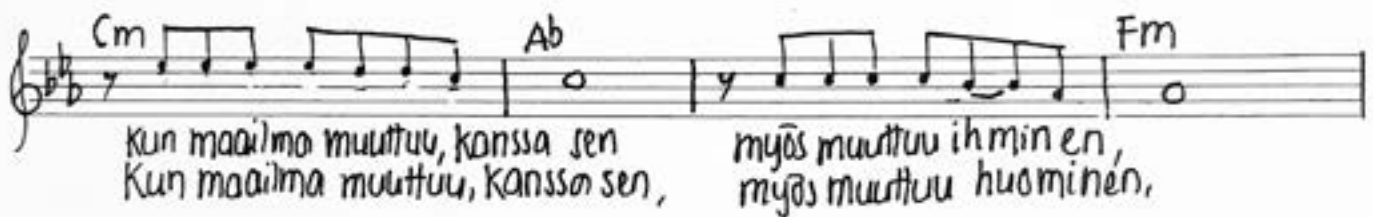
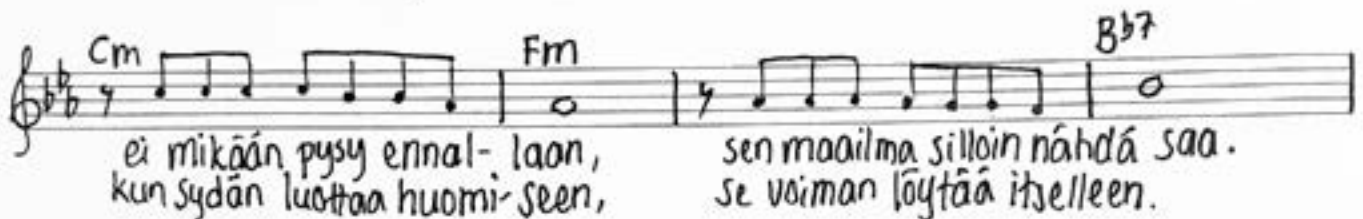

(Kalmas) kierros soitettuna)

Uudet tuulet

Jukka Kuoppamäki
Meriniemi, 4.8.2019

Historiikki

Syntyin Helsingissä 1.9.1942, kävin kansa- ja oppikoulun, kirjoitin ylioppilaksi, kävin armeijan, meidät vihittiin tyttöystäväni Sirpan kanssa 1962, tyttömme Anni syntyi, ja myöhemmin Petri, Joka, Miika, Taika, Joonas ja Aarni. Valmistuin opettajaksi, mutta jäin ensimmäisen kouluvuoden jälkeen vapaaksi taiteilijaksi. Minusta tuli laulaja-lauluntekijä.

Kitaran sain 15-vuotiaana saksalaiselta sedältäni, musiikin teorian alkeet opetti Ellen Urho, 60-luvulla minua neuvoi Toivo Koe. Loput on elämäni omalla tavallaan opettanut - Bel canton salaisuuksiin minut johdatti Wuppertaalin pappisvuosina Fritz Jaeger (1907-2000). Elämäni korkeakoulun nimi on trial and error. ³⁾

Taiteilijaksi ei voi haluta, taiteilijaksi joudutaan. Se on kohtalon asia. Kohtalo ei päästä meistä ketään helpolla. Sitti olen kohtalolle tästä monipolvisesta etsijän tiestä kiitollinen. Se oli usein rannetta, mutta samalla palkitsevaa.

Tokaiskut ja pettymykset ovat opettaneet suhtellisuudentajua, menestykset ja kunnianosoitukset näyryyttä. Tällä kohtaa lähimmäiset kyllä nauravat, mutta se on totta. Taiteilijan saa inspiraationsa ja ideansa lahjana korkeammalta elämän tasolta. Se ei todista hänen nerouttaan, vaan sitä, että häneitä vaaditaan enemmän.

Nykyisessä maailmassa, nykyisten muotivirtausten aikana, sähköisessä viihdetieteellisyydessä löytyy kaikista huolimatta myös paikka perinteiselle laulaja-lauluntekijälle, joka luo ja esittää laulunsa itse, pystyen nykytekniikalla myös tuottamaan niistä yleisölleen muistoksi äänitteet. Siitä kiitos Jurvan musiikkipajan Jari Niemelälle.

Tämä nuottivihko sisältää samannimisen CD:n kappaleet samassa järjestyksessä kuin levyillä. Sekä levyä että nuotteja on saatavana tekijän esiintymisten yhteydessä käteisellä hintaan € 20,-. Musiikkialalla tapahtuneitten muutosten vuoksi ei tällä hetkellä ole tietoa, onko vähittäismyynti kanavien ³⁾yritys ja erehdys

Kölnissä 24.5.2020

Jari Niemelä